निक्षेपेष्वेषु सर्व्वेषु विधिः स्यात् परिसाधने ।
समुद्रे नाप्नुयात् किञ्चिद्यदि तस्मान्न संहरेत् ॥ १८८ ॥
चौरैर्हृतं जलेनोढमग्निना दग्धमेव वा ।
न दद्याद्यदि तस्मात् स न संहरति किञ्चन ॥ १८९ ॥
निक्षेपस्यापहर्त्तारं अनिक्षेप्तारमेव च ।
सर्व्वैरुपायैरन्विच्छेच्छपथैश्चैव वैदिकैः ॥ ११० ॥
यो निक्षेपं नार्पयति यश्चानिक्षिप्य याचते ।
तावुभौ चौरवच्छास्यौ दाप्यौ वा तत्समं दमं ॥ १११ ॥
निक्षेपस्यापहर्त्तारं तत्समं दापयेद्दमं ।
तथोपनिधिहर्त्तारमविशेषेण पार्थिवः ॥ ११२ ॥
उपधाभिश्च यः कश्चित् परद्रव्यं हरेन्नरः ।
ससहायः स हन्तव्यः प्रकाशं विविधैर्वधैः ॥ ११३ ॥
निक्षेपो यः कृतो येन यावांश्च कुलसन्निधौ ।
तावानेव स विज्ञेयो विब्रुवन् दण्डमर्हति ॥ ११४ ॥
मिथो दायः कृतो येन गृहीतो मिथ एव वा ।
मिथ एव प्रदातव्यो यथा दायस्तथा ग्रहः ॥ ११५ ॥
निक्षिप्तस्य धनस्यैवं प्रीत्योपनिहितस्य च ।
राजा विनिर्णयं कुर्य्यादक्षिण्वन् न्यासधारिणं ॥ ११६ ॥